

societat

>> el viatger

Pacanga

Albert Gallifa

L'avi de la casa té noranta anys i el que li ve al darrera vuitanta-vuit, i tots dos amb el cap perfectament clar. Per aquí sí que no vaig passar, després de varies temptatives de la mestressa vaig deixar Pacanga sense haver provat el colom. Tenint Pacanga com a base és bo visitar les localitats properes com és ara Trujillo, una ciutat colonial que conserva unes balconades fantàstiques de l'època del virregnat espanyol. O Guadalupe, amb la famosa mare de Déu, rèplica d'aquella andalusa. La història d'aquesta Verge és curiosa: un soldat espanyol va ser jutjat a mort i mentre esperava el botxí en la cel·la la nit anterior a l'execució va prometre a la Verge que si se'n sortia portaria una rèplica d'ella a Sud-Amèrica. Al matí va aparèixer l'autèntic malfactor i el capità espanyol va quedar lliure. Complint la seva promesa va arribar a un lloc on la burra que transportava la còpia de la imatge no va voler caminar més. Tal era la obstinació que fins i tot si aconseguien fer-la arribar a garrotades per la nit, tornava al mateix lloc. Canviaren de burra i passà el mateix. Així amb varis animals. Al veure que la Verge no volia marxar, li

van construir una capella en aquest lloc formant-se així el poble de Guadalupe, que ara consta de més de 10.000 hab. Aquí és on un servidor va poder gaudir d'una representació de balls típics obsequi de l'Asociación Artística Cultural Guadalupe Canta y Baila amb vestits típics i tot, Una verdadera elícia, i un regal caigut del cel. Un altra població propera a aquesta és Lambaieque, on s'hi troben les restes del Señor de Zipan - explicat en cròniques anteriors - així com la ciutat de Chan-Cnah - també àmpliament comentada. Amb tot i sense adonar-me'n el dissabte m'ha atrapat a Pacanga. Després de col·laborar amb la pintada de la casa conjuntament amb dos o tres parents, rentar-nos a la sèquia per treure'ns les restes de la feina, i de posar-nos guapos, anem de cap a un dels dos bars del poble per veure la famosa chica colorada. Una destil·lat del blat amb gust amargant que et permet beure'n quantitats industrials abans de caure completament marejat - com fan la majoria de peruans-. Superat el bar, no sense haver de pensar abans de posar un peu davant de l'altre, anem cap a la plaça central. Lloc on tothom es posa a donar voltes



Plat típic

tot xino-xano i saludant-se tot el temps els uns als altres a mesura que es van trobant en el passeig, la plaça és un quadrat de 20 metres per banda, o sigui que es força curiós. Per fi, després d'unes quantes voltes i de conèixer a la meitat del poble que em faltava per conèixer, ens dirigim a una mena de magatzem que amb quatre altaveus i un parell de focus de llum fa al funció de lloc d'esbarjo pel jovent de Pacanga els dies festius. El diumenge es desperta com tots els diumenges d'arreu del món, amb mandra i tard. Després d'un bon plat d'arròs amb ànec anem a saludar un senador que

està de gira per la zona i fa parada a Pacanga. Un partit de futbol. Dinar. I per la tarda l'imperdible, típica i inhumana baralla de galls. El "Coliseum", on les aus gladiadores fan l'espectacle, és ple de goma a gom. Les apostes són constants, no molt altes però tampoc despreciables. Solen anar des de tres Euros les més petites a cinquanta les més valentes. Un dels propietaris em comenta que els galls s'han d'entrenar abans de portar-los al "Coliseum" i que la feina és llarga però és una afició i una tradició que es transmet de pares a fills i si et topes amb un bon campió un pot

arribar a fer alguns bons calerons. La veritat però és que els dos galls queden bastant mal parats. I l'espectacle als ulls d'un europeu com ara jo, no és més que llastimós. Fins i tot em comenten que a voltes fan lluitar els galls amb navalles a les potes i aquest es liquiden en segons.....

El sol cau, i el cap de setmana dona pas al temible dilluns, en el qual jo estaré dins d'un bus en direcció al petit país de l'Equador, on m'esperen les seves platges, i la línia imaginària que divideix els dos hemisferis, un pas important.

SALÓ DE BELLESA I PERRUQUERIA

ANGELS SUY



REPARA LA PELL DEL TEU COS, DESPRÉS DE L'EXPOSICIÓ SOLAR D'AQUEST ESTIU, AMB ELS NOSTRES PEELINGS DE SAL MARINA I TRACTAMENTS INTENSIVS PER UNA HIDRATACIÓ I NUTRICIÓ ABSOLUTA. NOSALTRES SEMPRE PENSEM EN EL MILLOR PER TU!!

C/Vernis, 4

Tel: 972 87 23 56

Garatge Trima, S.L.



SEAT

Grup Volkswagen

Carrer Piscina, 83
17403 St. Hilari Sacalm

Tel + fax: 972 86 83 28 (St. Hilari)
Tel + fax: 972 16 25 99 (Arbúcies)

**ernils
mbotits**

Jordi Lafuente

Tel. 653 30 13 93

Josep Ximeno, 1
17403 ST. HILARI SACALM



CARNS I EMBOTITS

MASÓ

Carretera d'Arbúcies, 14 - Tel. 86 82 41

SANT HILARI SACALM



**VARIETAT DE
PERNILS IBÈRICS I
SERRANOS**